

Управлінню людськими ресурсами властива системність і завершеність на основі комплексного вирішення проблем, їх відтворення [3]. Відтак, у закладах охорони здоров'я актуальною буде модель системи управління людськими ресурсами, яка враховуватиме сучасні методи управління, механізми стратегічного менеджменту, психологічні та економіко-соціальні методи впливу, та буде спрямована на підвищення ефективності діяльності працівників, якості надання медичних послуг.

Використані джерела

1. Health workforce and services Draft global strategy on human resources for health: workforce 2030. WHA69/38. URL: https://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA69/A69_38-en.pdf

2. Лусте О.О., Філіпчук Н.В. Self-brand – менеджмент та економічна психологія: навч. посібник-практикум. Чернівці. 2018, 272с.

3. Круп'як Л.Б. Управління трудовими ресурсами організації: навч. Посібник. К.: Кондор - Видавництво, 2013. 278с.

Паюк Таїсія

Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Смачило І.І.)

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ Й ТАКТИКИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ

У сучасному світі, що постійно змінюється, будь-яка організація стикається з ризиками, які можуть вплинути на її діяльність, продуктивність і стійкість [5].

Ризик у контексті діяльності організації являє собою можливість виникнення несприятливих подій або ситуацій, що можуть негативно впливати на досягнення цілей, функціонування, імідж або фінансовий стан організації. Проте ризики є невід'ємною частиною будь-якої діяльності організації в сьогоdnішньому нестабільному середовищі. Вони можуть виникати через різні зовнішні фактори: економічні, політичні, правові, соціальні, технологічні, екологічні та інші. Окрім того, ризики можуть бути спричинені внутрішніми факторами діяльності організації: неефективне управління, проблеми з персоналом та інші [2].

В умовах зростання конкуренції, технологічного прогресу, непередбачуваних економічних та політичних умов ефективне управління ризиками стає одним з ключових аспектів успішного функціонування організацій, оскільки полягає в ідентифікації ризиків, їхній оцінці та прийнятті відповідних рішень щодо мінімізації потенційних збитків [1; 4].

У процесі управління ризиками важливо визначити стратегію та тактику, які допоможуть організації адекватно реагувати на ризики та забезпечити власну стабільність у конкурентному середовищі.

Стратегія управління ризиками охоплює довгострокові цілі та рішення, які визначають загальний підхід організації до ризиків. В основі довгострокового курсу – прогнозування ризиків та шляхів їх зниження.

Тактика управління ризиками – це визначені методи та прийоми прийняття найбільш оптимальних рішень та досягнення необхідних результатів у визначених умовах.

Стратегія управління ризиками передбачає:

- вивчення факторів, які можуть впливати на організацію, включаючи ринкові тенденції, конкурентів, політичну та економічну ситуацію, а також внутрішні процеси та ресурси;
- узгодження стратегічних позицій з місією та цінностями організації, щоб зрозуміти, які ризики є критичними для досягнення стратегічних цілей;
- визначення підходів до ризиків, таких як їх уникнення, зменшення, перенесення або прийняття має враховувати ресурси, можливості та обмеження організації;
- створення механізмів для постійного моніторингу ризиків та оцінки ефективності заходів, що вживаються для їх управління дозволяє оперативно реагувати на зміни в умовах ризику.

Відповідно ефективним в управлінні ризиками організації стає ризик-менеджмент, що спрямований на мінімізацію можливих збитків організації у зв'язку з виникненням негативних подій [3]. Як процес управління він стимулює створення та прийняття організацією стратегічних та тактичних рішень.

Ризик-менеджмент виступає як свого роду «рання діагностика» проблем, що може запобігти виникненню «управлінської хвороби». Стратегічні позиції управління ризиками охоплюють загальні принципи та підходи, які формують політику ризик-менеджменту. Політика управління ризиками складається з комплексу форм, методів, прийомів і способів, що мають на меті зниження загрози прийняття неправильних рішень і зменшення потенційно негативних наслідків. Тоді як тактичні позиції управління ризиками зосереджені на конкретних діях, які реалізуються в короткостроковій перспективі для досягнення стратегічних цілей. Це включає оперативні дії, такі як ідентифікація конкретних ризиків, оцінка їх ймовірності, розробка планів дій для нейтралізації ризиків, а також навчання працівників, щоб підвищити їхню обізнаність про ризики.

Залежно обраній стратегії, здійснюється планування діяльності організації у внутрішньому та зовнішньому середовищах.

Варто використовувати такі стратегії управління ризиками:

- індуктивну (передбачає збір, систематизацію та узагальнення фактів);
- дедуктивну (висування припущень та їх співставлення із фактичними даними);
- позитивну (вивчення поточної ситуації);
- нормативну (формування суб'єктивних уявлень про майбутні події).

Потрібно приймати стандартні та нестандартні рішення, сприяти їхній багатоваріантності, гнучкості та динамічності. Слід швидко реагування на зміни ринку та ситуації в організації.

Стратегія та тактика управління ризиками повинні підпорядковуватись загальній стратегії та тактиці організації. Обираючи їх, необхідно дотримуватись відповідних принципів, серед яких:

- не ризикувати більшим заради меншого;
- не ризикувати більше, ніж дозволяють власні засоби;
- завчасно прогнозувати можливі наслідки ризиків.

Управління ризиками є складним і багатогранним процесом, який охоплює як стратегічні, так і тактичні аспекти діяльності організації. Формування стратегії управління ризиками вимагає глибокого розуміння зовнішніх та внутрішніх факторів, що впливають на організацію, а також здатності до прогнозування і своєчасного реагування на загрози. Сучасні тенденції в управлінні ризиками підкреслюють важливість інтеграції процесу управління ризиками в загальну систему управління організацією, що забезпечує комплексний підхід до захисту активів і досягнення стратегічних цілей.

Використані джерела

1. Бутенко В.М., Байдацький М.В. Теоретичні основи формування системи управління ризиками на підприємстві. Економіка та суспільство. 2023. Випуск 50. URL. <file:///C:/Users/HP/Downloads/2398-Текст статті 96-2313-1-10-20230530-1.pdf>.
2. Погончук А. Теоретичні засади управління ризиками в діяльності підприємства за умов невизначеності. Міжнародний науковий журнал «Грааль науки». 2023. № 30. С. 89-95.
3. Сарана Л.А., Білан О.В., Бітюк І.М. Управління ризиками підприємства в сучасних умовах господарювання. Економіка та управління підприємствами, 2021. № 2 (82). С. 107-112.
4. Тимошик М.М. Класифікація видів ризику діяльності промислових підприємств. Приазовський економічний вісник, 2018. С. 308-312.
5. Тимошик М.М. Формування системи управління ризиками промислових підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04; Тернопіл. нац. техн. ун-т ім. Івана Пулюя. Тернопіль, 2019. 23 с.